

CÎTEVA CONSIDERAȚII ASUPRA RESPONSABILITĂȚII UMANE

Viorica Florea

Lector superior, catedra SȘU, UTM.

“Responsabilitatea este prețul măiestriei”

Winston Churchill

Despre **responsabilitate** se vorbește mult și în mod diferit, așa cum înțelege fiecare acest concept. Dacă e să ne referim la o definiție a responsabilității, ar fi aceasta - sarcină pe care și-o asumă cineva acceptând și suportând consecințele, **atitudine conștientă**, simț de răspundere față de obligațiile proprii sau sociale.

În continuare doresc să mă opresc asupra acestui concept înțeles precum un **act natural de aliniere la cursul vieții**, ale cărei taine sunt redescoperite astăzi, în aceste vremuri de trezire a conștiinței.[1]

Noțiunile de **conștiință, energie, spiritualitate, inspirație în muncă**, sunt aproape necunoscute și din păcate, li se oferă prea puțină valoare practică în societatea noastră dominată de interese de consum și confort sau de incapacitate de a-și asigura o viață decentă. Dar în ultimă instanță toate problemele personale, sociale, economice, politice vin din lipsa de conștientizare a cauzelor spirituale ce țin de conștiință. De fapt singura **problemă** pe care o avem în viață este **lipsa de conștiință** alte probleme reale nu există. Nu există nici un tip de criză profundă în afară de cea a conștiinței – celelalte sunt **efecte**. Trăim în închisoarea minții, identificându-ne cu emoții, dorințe și vise - și deconectare, aproape totală, de conștiință, sovete, sinele autentic, divinitate oricare i-ar fi numele. Ori obscuritatea și superficialul din noi ne face să fim dominați de **frică, neîncredere, nesiguranță, îngrijorare**, iar acestea sunt obstacole pe care ni le-am format prin moștenirea unei mentalități bolnave, printr-o educație ce ne îndepărtează de noi înșine și în consecință de axa valorilor autentice. Ori degradarea moravurilor într-o societate își are originea în **înstrăinarea omului de sine**. Consecințele acestui fapt le suportăm prin înmulțirea și modificarea stărilor de boală, incapacitate de a construi relații armonioase tot soiul de crize de diferit nivel. De fapt acestea sunt niște stări în care e nevoie să **acționăm prompt** și hotărât pentru a continua viața.[2]

Deseori găsim că **vina** pentru ceea ce ne afectează o poartă circumstanțele, părinții, vecinii, statul, rusii, românii, americanii ect și ne transformăm în niște obijduiți de soartă, suparați. De fapt haideți să vedem de ce alegem să fim **suparați, nemulțumiți**.

Supărarea apare din neîmplinirea unor **pretenții, așteptări inconștiente** față de realitate. Supărații sunt **cei incapabili să-și asume responsabilitatea**, înclinați spre a aștepta de la alții ceva. Este lipsa de maturitate, si acești oameni

suferă de **incapacitate de a conștientiza** acest fapt și de a primi realitatea așa cum este ea. Starea aceasta se naște prin **identificarea** individului cu un tablou mental, constituit din niste **programări** obținute printr-un **model de educație** ce generează așteptări, speranțe lipsite de un suport autentic, deseori alimentate de lăcomia și orgoliul egoului. **Egoul** este mare, iar voința și încrederea în sine sunt infime. Acești oameni suferă fiindcă le este lezat egoul.

De fapt **dorințele** noastre, ceea ce ne **motivează** spre un comportament au profunzime și forma de manifestare diferită: dorințe-**vise** asupra cărora nu ne asumăm responsabilitate; dorine-**așteptări** - circumstanțele, alții sau hazardul va face să se împlinească...; dorințe-**scopuri**, atunci când ne asumăm responsabilitatea și orice altceva depinde doar de mine. Oricare alt om nu-mi este obligat cu nimic, nu-l domin, nu-l ameninț, nu-l controlez.

Toate **conflictele** se nasc din discordanța așteptărilor, din **ignoranță și iluzii** – **lipsa de conștiință**. [3]

Sentimentul de suparare este nefiresc, întrucât își gasește suportul în egou nu în conștiință. Alegem acast sentiment, deoarece urmarim un **beneficiu**, ne ținem poziția – **Eu am dreptate, sunt gertfa dreptății** – deși suferim, urmărim acest beneficiu. Un soi de sadomazohizm.

Totul condă în alegerea pe care o face omul – vrei să fii fericit atunci renunța la dreptatea ta. Ori ești fericit ori ai dreptate, stagnezi pe niste principii rigide, care pîna la urmă te îngit fara mila. Toti avem dreptate în felul nostru, dar adevărul e unul pentru toți.

A accepta **realitatea** așa cum este ea înseamnă să fii responsabil, a alege cu inima deschisă sarcina fiindcă vreau să...; ori viceversa – a trata totul ca pe o problemă care trebuie, dar nu pot și aștept să intervină ceva/cineva din exterior, să urmez niște rețete- de fapt omul nu este prezent în viața sa.

Cînd suntem conștienți, **trăim autentic** tot ceea ce ni se întîmplă - e un salt de calitate. Fridrih Nietzsche spunea: "Libertatea înseamnă să fim responsabili pentru noi înșine." Oamenii se **schimbă** de obicei cînd sunt **inspirați**, sau cînd sunt **disperați**, în rest sunt cuprinși într-un somn letargic cu griji, lucru, obișnuințe ...

Dacă alegem viața - chiar și atunci cînd se strecoară frica și-o acceptăm ca pe o provocare, ca o oportunitate de învățare, de dezvoltare de lărgie a orizontului, de descoperire a spațiului interior- nu vom mai stagna în saracie spirituală, vise incapabile, gertfe a împrejurărilor, stare de inconștiență, iresponsabilitate.

De fapt oamenilor le place să comită "**crime**" **prin inconștiență** împotriva lor înșiși, a altora, a altor forme de viață, a naturii – prin gînd, emoție, vorbă, faptă. Și nu le place în mod voit ci sunt programați, încă înainte de a se naște să facă asta în mod inconștient.

Cum apare un om pe lume? Cîtă creativitate, cîta conștiința participă la acest proces, cîtă responsabilitate le aparține părinților, cum trăiesc cele nouă

luni? Cum întâmpină un copil, cîți conștientizează **interesele copilului** și se implică conștient, cu inima deschisă în aceste metamorfoze care se petrec în permanență cu copilul, mama, tata.

De ce suntem inconștienți? Fiindcă nu concepem și nu ne asumăm marea, importanța și subtilitatea acestui proces, majoritatea alegă la medic pentru a se eschiva de la el din obișnuința oarbă, neîncredere în sine și ignoranță, frică, din neștiință, dar toate acestea nu ne salvează de consecințe la toate nivelele conștiinței. De fapt prin trăirea deplină a acestui proces se produce un **salt calitativ** prin care se petrece armonia. În lume se nasc, concomitant, trei fiii noi. [4]

Oamenii sau obișnuit atît de mult cu suferința, cu agitația, cu identitatea lor limitată. **Schimbarea de durată** nu se face ușor e nevie de deschidere de multă perseverință, autogestiune, schimbare a atitudinii, convingerilor, comportamentului. Schimbarea pornește din interior și apoi v-a apărea în exterior prin ameliorarea mediului natural, mai întîi de toate ameliorarea sănătății psihice și fizice, anturaj social, economic, politic. Schimbările presupun ceva efort la început și “trebuie să ai curajul de a avea talent”. **Acționăm din interior**, pentru a ajunge la non acțiune, pentru a descoperi **spontanietatea conștiinței** din noi.

Alen spunea: “Pesimizmul este dispoziție, optimismul – voință”. Fără voință, nu ai energie. Fără **energie** nu poți să-ți păstrezi entuziasmul. **Voința** – dorința reală, arzătoare este găsită în adîncul sinelui și nu creată din principiile egoului. Cînd descoperi **forța din tine**, cînd o simți ca pe o “problemă de destin” simți, știi deja ce ai de făcut, pas cu pas.

”Omul se manifestă ca OM atunci, cînd transformă obstacolile în posibilități.” Instrumentul perfect este **corpul** nostru cu toate calitățile sale firești: **respirație, mișcare, calitățile vocii** o mulțime altele care rămîn ignorate. Nu mai folosim trupurile pentru a trăi ci pentru a purta creierul, pentru a judeca consecințele fără a le acorda destulă atenție semnalelor din conștiința noastră, care e indivizibilă de dimensiunea corpului nostrum fizic. [3]

”Poți să gîndești încă nu ești OM, învațăte să nu gîndești.”

Cine a vazut filmul **Avatar**? Este un **fenomen cinematografic** dificil de ignorat cu un mesaj extrem de puternic, care atinge o coardă sensibilă mai ales în lumea occidentală de azi: întoarcerea la natură și mai ales **reintrarea în contact cu propriul corp**. Baicon spunea:” oamenii nu-și pot stăpîni natura, decît supunându-se legilor ei.”

Pentru eroul Jake Sully, **nevoia de a-și vindeca trupul ține trează speranța**. Povestea arată aici o rană, și anume incapacitatea fizică a trupului. Jake trebuie să se “reîntrupeze” pentru a-și recăpta picioarele. Trupul de avatar i le dă, și o dată cu **redescoperirea abilităților vechi**, i se **deschid posibilități noi**.

Aceasta este de fapt principala chestiune cu care ne confruntăm și noi, în propria noastră cultură. Am uitat de **bogația senzorială** cu care suntem dotați.

AVATAR înseamnă **transformare** neprevăzută și chinuitoare, care intervine în evoluția unei ființe sau a unui lucru. **Evoluția noastră actuală presupune să reînvățăm să ne locuim trupurile.**

Na'vi - aborigenii din film - trăiesc în trupurile lor. Își folosesc trupurile pentru a trăi, și nu pentru a purta creierul. Fie că învățăm de la ei sau din **propria noastră intuiție**, merită să dăm mai multă atenție acestei **nevoi**.

Cunoșterea este un proces continuu, o **practică inspirată** de intenția de a **descoperi scopul propriei vieți** și nu poate fi redusă la însușirea și prelucrarea informației din care lipsește **experiența autentică și autoconștientizarea permanentă și continuă**.

Dacă ne asumăm eșecul logicii gândirii noastre constituite pe egou, prin care cu siguranță urmarim beneficiile ce ne determină poziția actuală, conștientizăm că e nevoie de **curaj de a fi sinceri cu noi înșine**. Marin Preda spunea ca “**esecul este premisa unei victorii**”, Noica a zis despre esec ca acesta este excelent și “**ți permite sa reiei cercetarile de la inceput si sa obtii succesul**”. [5]

Calitatea de a fi propriul martor, de a observa ceea ce ești și cum interacționezi cu mediul care te înconjoară fără a judeca, a impune niște premise sau etichete, **inițiază autentice descoperiri despre mine și lume**.

“Omul din greseli învață”, “Un șut în fund este un pas înainte”, aceste vorbe exista de când lumea. Eșecul duce la progres, progresul duce la perfectionare, iar perfectionarea duce la atingerea scopurilor, ceea ce ne dorim cu toții într-o formă sau alta. Ceea ce **este necunoscut omului produce reticență**. Deseori, când vorbim despre **nevoia de conștientizare, deschidere totul incede** cu aceasta aspiratie catre mai bine, aceasta constientizare a unei posibilitati. Numai ca aici exista o problema si anume faptul că **vorbim despre dar nu facem**. De ce aceasta problema? Raspunsul este “frica”. Să ne amintim ca rădăcinile ei, sunt în solul egoului, iar ignoranța și inconștiența pot fi **depașite prin puterea ferească** “de a spera, de a depăși tăcerea când ființa moare, de a crede în ceea ce am știut cândva.”

Am citit în cartea unui practician al vieții despre confruntarea cu **probleme de ignoranță**:

“...există ignoranța **delitanților**, simplă și inofensivă pe care atunci când omul o realizează o corectează ușor, prin cercetarea chestiunii în care s-a dovedit a fi ignorant.

Dar există și un alt tip de ignoranță – **ignoranța cu înaltă calificare profesională**, aceasta e militantă și arogantă, dar cel mai important, practic de nedepășit, fiindcă un ignorant profesional niciodată nu va recunoaște ignoranța sa ...” [4]

Îmi doresc mie și tuturor să nu devenim niciodată ignoranți profesionali, să trăim, să creăm viața din inspirație și prin inspirație cu conștiința trează, în deplină autentică responsabilitate.

Bibliografie:

1. Stan Marius, Responsabilitatea – drept sau obligatie?.- 4 martie, 2010; www. Empower.ro;
2. Stan Marius, Crima prin inconstienta (I).- 15 aprilie, 2010; www. Empower.ro;
3. Захаревич Андрей Станиславович, Биоэнергетические дыхательные психотехнологии.- СПб.: ИНФО ОЛ, 2009.- 125 с;
4. Фомин Михаил, Домашние роды – здоровый малыш.- СПб.:Питер, 2006.- 160 с;
5. Luca Valentino, Frica de responsabilitate.- 27 ianuarie, 2010; www. Empower.ro.

STIMA DE SINE ȘI SĂNĂTATEA INDIVIDUALĂ

Simion Simion Dănuț,

lect. superior, magistrul în psihologie, drd. UTM

“Distincția dintre minte și corp este o dihotomie artificială, o discriminare care se bazează în mod incontestabil mult mai mult pe specificul de înțelegere intelectuală, decât pe natura lucrurilor.”

Carl Jung

în *Modern Man in Search of a Soul*

Lovită de recesiune societatea aflată și așa într-o continuă tranziție are nevoie mai mult ca oricând să-și redefină propria existență, propriile idealuri. Pe lângă economia suferindă, învățământul și sănătatea, alte două importante componente ale structurii societății trec prin operații primejdioase.

William James a scris despre conceptul de stimă de sine și la adus în discuție în secolul XIX, urmând ca accentul să fie pus de cercetători pe acest concept puțin mai târziu, după a doua jumătate a secolului XX. Chiar dacă la început, el a fost explorat, susținându-se necesitatea, mai mult în SUA, a fost exportat cu succes și în alte țări, crescând astfel numărul de lucrări și cercetări care au apărut, dezvoltând această noțiune. Conceptul de stimă de sine este legat într-o mare măsură de sănătate, luat individual, sănătate individuală iar colectiv, sănătate socială.

Se estimează că, bolile comune ca: alergiile, migrenele, astmul și răcelile ușoare costă anual economia SUA 70 de miliarde de dolari, sumă ce include, deasemenea, 8 miliarde de dolari plăți în vizite necesare la doctor, precum și 23 de miliarde de dolari, costuri, în zile lipsă de la locul de muncă. (cifrele sunt calculate pentru anul 2003) Acestea corelate cu obișnuința populației autohtone de a se trata singură și a cumpăra medicamentele din farmacii luate fără prescripție medicală și fără acordul doctorului se revăd în costurile semnificative